

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 104412 18 Gž 2
Brčko, 18.01.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane, kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Đ.S. iz B., zastupanog po punomoćniku O.Č., advokatu iz B., protiv tuženog B.d.BiH, zastupanog po Pravobranilaštvu ..., radi naknade štete v.sp. 1.780,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 18 Mal 2 od 10.10.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.01.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba tuženog B.d.BiH se djelimično uvažava i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 18 Mal 2 od 10.10.2018. godine PREINAČAVA u stavu I izreke i u odluci o troškovima parničnog postupka tako što se obavezuje tuženi B.d.BiH da tužiocu Đ.S. iz B. isplati naknadu štete u ukupnom iznosu od 890,00 KM (umjesto iznosa od 1.780,00 KM) i to po osnovu naknade obične štete iznos od 320,00 KM (umjesto iznosa od 620,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom počev od 02.04.2017. godine, kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, po osnovu naknade izmakle koristi iznos od 545,00 KM (umjesto iznosa od 1.090,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.06.2017. godine, kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, po osnovu naknade troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kuničarnika iznos od 25,00 KM (umjesto iznosa od 50,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine, kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja i obavezuje se tuženi B.d.BiH da tužiocu Đ.S. iz B. na ime troškova parničnog postupka umjesto iznosa od 822,63 KM nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 311,70 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja 10.10.2018. godine pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana prijema ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 18 Mal 2 od 10.10.2018. godine odlučeno je na sljedeći način:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužioca Đ.S. u pravnoj stvari protiv tuženog B.d.BiH, te se tuženom nalaže da tužiocu isplati naknadu štete u visini od 1.780,00 KM, i to:

- po osnovu naknade obične štete iznos od 640,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine, kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

- po osnovu naknade izmakle koristi iznos od 1.090,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

- po osnovu naknade troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kuničarnika iznos od 50,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tuženi B.d.BiH da tužiocu Đ.S. nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 822,63 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom izvršenja.“

Protiv navedene presude tuženi B.d.BiH je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži „prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da prvostepenu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev tužioca, te obaveže tužioca da tuženom naknadi troškove parničnog postupka.“

Tužilac Đ.S. iz B. nije odgovorio na žalbu tuženog.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14 – u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Zahtjev u ovom sporu (konačno opredijeljen nakon vještačenja vještaka veterinarske struke) da mu tuženi isplati štetu u ukupnom iznosu od 1.780,00 KM i to običnu štetu u iznosu od 640,00 KM, izmaklu korist u iznosu od 1.090,00 KM, te štetu na ime troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kuničarnika u iznosu od 50,00 KM, sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, tužilac je zasnovao na navodima da je na vlastitom posjedu, u ulici ... u B., držao u zatvorenim kavezima, koji su se nalazili u čvrsto zidanom objektu, 33 kunića starosti od tri mjeseca do jedne i po godine, od kojih su četiri ženke bile u gravidnom stanju, da je dana 02.04.2017. godine u jutarnjim časovima, ušao u objekat i tom prilikom zapazio dva velika psa u objektu i van kaveza 16 zadavljenih

kunića, dok ostalih 17 kunića nije pronašao u prostoriji niti u bližoj okolini, te je takođe, zapazio i rupu na zidu objekta, koju su tokom noći napravili psi i kroz koju su najvjerojatnije ušli u objekat, pa kako je navedenim događajem pretrpio štetu, i kako su nadležni organi tuženog propustili da preuzmu odgovarajuće mjere zaštite lica i imovine tužioca, odnosno da spriječe slobodno kretanje pasa lualica na području B.d.BiH, koji zbog svojih osobina predstavljaju povećanu opasnost za okolinu, traži od tuženog da mu navedenu štetu naknadi.

Tužbeni zahtjev tužioca tuženi je osporio prigovorom nedostatka pasivne legitimacije, navodom da tužilac nije pružio pouzdan dokaz da su psi lualice napravili rupu na zidu objekta ušli u objekat i napravili štetu, potom navodom da pasivna legitimacija može postojati isključivo na strani JP K.B.d.o.o.B. kome je povjerena djelatnost prikupljanja i zbrinjavanja pasa lualica, kao i prigovorom da tužilac, prema Zakonu o komunalnim djelatnostima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 30/04, 24/07, 09/13 i 03/18 - u daljem tekstu Zakon o komunalnim djelatnostima), nije smio držati životinje u užem urbanom području grada B.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu tužioca, prvostepeni sud je presudom broj 96 o Mal 104412 17 Mal od 13.11.2017. godine usvojio tužbeni zahtjev tužioca, međutim, postupajući po žalbi tuženog, ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude, počinio povrede odredaba parničnog postupka, jer je propustio cijeniti osnovanost istaknutog prigovora kojim je tuženi osporio osnovanost tužbenog zahtjeva tužioca navodom da je u užem gradskom području B. zabranjeno držanje životinja.

U ponovnom postupku, nakon što su se stranke saglasile da se ranije izvedeni materijalni dokazi pročitaju i da sud iskaze saslušanih svjedoka (iskaz tužitelja dat u svojstvu parnične stranke, iskaza svjedoka R.Đ., R.S. i L.Lj.) i vještaka (veterinarske struke H.M.) presluša na ročištu za glavnu raspravu (što je i učinjeno), prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac (koji se bavi odgojem i prodajom kunića) držao minimalno 16 kunića u kunićarniku (koji se nalazi u njegovom dvorištu, nedaleko od stambenog objekta u kojem živi na adresi ...), koje je 02.04.2017. godine u ranim jutarnjim časovima kada je krenuo da ih nahrani pronašao zadavljene, da je u objektu zatekao dva velika psa koji su pobjegli kroz otvor na zidu objekta, a koji nije postojao prije navedenog događaja, da je tužilac odmah obavijestio Policiju B.d.BiH i nadležni Inspektorat B.d.BiH, nakon čega je „inspektorica“ sačinila zapisnik i naložila tužiocu da u skladu sa odlukom Inspektorata ukloni leševe kunića na odgovarajući način, što je tužilac i učinio, da je tužilac kao posljedicu predmetnog štetnog događaja (prema nalazu i mišljenju vještaka veterinarske struke) pretrpio običnu štetu u vidu nastradalih kunića (četiri rasplodne ženke i dvanaest mladih kunića) u iznosu od 640,00 KM, zatim izmaklu dobit (starost+težina+cijena+broj kunića+broj kunića koje je jedan ženka mogla da okoti-rashodi) za četiri rasplodne ženke i dvanaest kunića u iznosu od 1.090,00 KM, kao i štetu u vidu troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravku kunićarnika u iznosu od 50,00 KM.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je ocijenio neosnovanim istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije, jer tuženi nije

pružio nikakve dokaze da se radilo o psima čiji su vlasnici poznati, niti je izvodio bilo kakve dokaze u tom pravcu osim paušalnih navoda da se ne radi o psima lualicama, te je ocijenio neosnovanim i istaknuti prigovor tuženog da je tužilac, držanjem životinja suprotno odredbi člana 236. Zakona o komunalnim djelatnostima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 30/04, 24/07 i 09/13 – u daljem tekstu Zakon o komunalnim djelatnostima), doprinio nastanku štete, obzirom da nije mogao prihvatiti paušalne navode tuženog da je zabranjeno držanje životinja u užem gradskom području B., a tuženi tokom postupka nije dokazivao činjenicu da li se objekat tužioca nalazi u užem gradskom području B. (prvostepeni sud nije mogao prihvatiti da je uže gradsko područje B. notorna činjenica, jer sudu nije poznato gdje su granice užeg gradskog područja i da li se objekat tužioca nalazi u užem gradskom području, već je te navode trebao da dokazuje tuženi putem vještačenja po kompetentnom vještaku), pa je odlučujući o tužbenom zahtjevu tužioca, primjenom odredbi člana 174. i 172. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima) u vezi sa odredbom člana 18. tačka c) Zakona o izvršnoj vlasti Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 2/00, 5/01, 9/01, 12/01, 16/01, 17/02, 8/03 i 31/04 – u daljem tekstu Zakon o izvršnoj vlasti), ocijenio isti osnovanim u iznosu od 1.780,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, jer je zaključio „da je tuženi odgovoran za nastalu štetu tužiocu“, dok je o troškovima parničnog postupka odlučio primjenom odredaba člana 116., 119. stav 2. i 120. Zakona o parničnom postupku i odredbi u Distriktu mjerodavne Advokatske tarife Federacije Bosne i Hercegovine iz 2002. godine, uz primjenu pravila o procesnom prebijanju troškova srazmjerno uspjehu parničnih stranaka u pojedinim fazama postupka.

Tuženi u žalbi prije svega tvrdi da je prvostepena presuda donesena povredom odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku, navodom da je „praktično nemoguća i apsolutno nerealna konstrukcija događaja u kojoj su psi u toku noći napravili otvor na pomoćnoj zgradi zidanoj betonskim blokom kroz koju su ušli i zadavili zečeve“, odnosno da se „izjava vještaka veterinarske struke da je moguće da su psi u jednom posebnom stanju napravili otvor na zidu ne može uzeti kao dokaz da se to u konkretnom slučaju i desilo, zbog čega ostaje nejasno u kakvom posebnom stanju psi moraju biti.“

Po ocjeni ovog suda, prvostepena presuda nije donesena povredom odredaba postupka na koju ukazuje tuženi, jer je sud dokaze provedene u postupku cijenio kako to nalaže odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku, a za zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva, naveo je razloge koji predstavljaju valjane i dovoljne razloge, zasnovane na slobodnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku koje prihvata i ovaj sud i koji se ne dovode u pitanje navodima žalbe, pri čemu je svakom dokazu, pa tako i nalazu i mišljenju vještaka veterinarske struke dao odgovarajući značaj i na osnovu toga utvrdio sve činjenice koje su važne za odlučivanje o postavljenom tužbenom zahtjevu, a u obrazloženju pobijane presude je dao potpune i logične razloge koji imaju činjeničnu i pravnu osnovu.

Naime, vještak veterinarske struke je u svom iskazu datom na ročištu za glavnu raspravu održanom 13.11.2017. godine obrazložio da je moguće da psi, kao i druge divlje životinje, mogu u jednom „posebnom stanju“ napraviti otvor na zidu, pa obzirom da je zakonski zastupnik tuženog bio prisutan na ročištu na kome je vještak veterinarske struke svoj nalaz iznosio, onda je dužnost tuženog (njegovog zakonskog zastupnika) bila da na tom ročištu kvalifikovano osporava nalaz vještaka veterinarske struke, kako bi vještak mogao da odgovori na sve prigovore tuženog. Kako tuženi to nije učinio, odnosno kako nalaz vještaka veterinarske struke nije na taj način osporio, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je prihvatio mišljenje navedenog vještaka (jer se radi o činjenicama za koje je bilo potrebno stručno znanje vještaka, kojim sud ne raspolaže), radi čega su svi navodi tuženog koje prvi puta u žalbi iznosi (u tom pravcu), irelevantni i ne mogu uticati na pravilnost prvostepene presude.

Međutim, osnovan je navod žalbe da je „tužilac držao životinje, u ovom slučaju kuniće, u dijelu grada u kome je prema odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima zabranjeno držanje životinja, te s toga tužilac nema pravo na naknadu nastale štete, odnosno može imati pravo na srazmjernu naknadu kako je to propisano odredbom člana 192. Zakona o obligacionim odnosima.“

Naime, odredbom člana 236. stav 1. Zakona o komunalnim djelatnostima propisano je da u granicama užeg urbanog područja B., a prema urbanističkom planu grada od 1996. do 2006. godine, zabranjeno je držanje životinja. Ove granice obuhvataju gradsko područje računajući od istoka ka zapadu zaključno s potokom B.2, naseljem G., ulicom ..., naseljem R., naselje B.3 i zapadno s naseljem G.2 do oznake naseljenog mjesta B. Vlada može donijeti odluku o promjeni zone urbanog područja u kome je zabranjeno držanje životinja.

Odredbom člana 192. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da oštećenik koji je doprinio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila, ima pravo samo na srazmjerno smanjenu naknadu.

Naime, citirana odredba Zakona o obligacionim odnosima čini izuzetak od osnovnog pravila po kojem se naknada štete dosuđuje u visini koja odgovara uzrokovanoj šteti (odredba člana 190. istog Zakona), a prema kojoj se odgovornost odgovorne osobe ne smanjuje niti se dijeli s oštećenikom, već se smanjuje njegova obaveza na naknadu štete za određenu visinu u poređenju sa visinom ukupno uzrokovane štete, pa pridonese li oštećenik svojim ponašanjem nastanku štete ili tome da ona bude veća zbog njegovog sudjelovanja, ali tako da se može utvrditi u kojoj je on mjeri pridonio šteti, oštećenik ima pravo samo na srazmjerno smanjenu naknadu štete.

Imajući u vidu u prvostepenom postupku utvrđene činjenice, a obzirom da se objekat tužioca (koji je naslonjen na garažu, a garaža na njegov stambeni objekat) u kojem je držao kuniće nalazi u ulici ..., odnosno u naselju G. tj. u granicama užeg urbanog područja grada B., gdje je u skladu sa odredbom člana 236. Zakona o komunalnim djelatnostima zabranjeno držanje životinja, ostvaren je žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava (na koji ukazuje žalba tuženog), jer je naknada štete dosuđena pobijanom presudom prvostepenog suda,

kod gore utvrđenih činjenica, po ocjeni ovog suda neprimjerena, obzirom da je prvostepeni sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje propustio da primijeni odredbu člana 192. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima.

Kako je tužilac držao kuniće u granicama užeg urbanog područja B., u kojem je zabranjeno držanje životinja, onda po ocjeni ovog suda postoji i suodgovornost tužioca za nastanak štete, odnosno njegov doprinos nastanku štete u omjeru od 50%, zbog čega je valjalo prvostepenom presudom dosuđene iznose naknade obične štete, izmakle koristi i štete u vidu troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kuničarnika umanjiti srazmjerno doprinosu tužioca nastanku štete, odnosno odlučiti kao u izreci ove presude.

Zbog navedenog, kako tuženi u žalbi osnovano ukazuje da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, valjalo je žalbu tuženog kao osnovanu djelimično uvažiti i prvostepenu presudu na osnovu odredbe člana 338. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine preinačiti i odlučiti kao u izreci ove presude.

Odredbom člana 130. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da ako sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek, odlučice o troškovima cijelog postupka, pa je srazmjerno uspjehu tužioca u odnosu na vrijednost predmeta spora koja je postojala u momentu preduzimanja procesnih radnji za koje je tužilac opredijeljeno tražio naknadu troškova (v.sp. u tužbi je označena na iznos od 2.000,00 KM, da bi tužilac na pripremnom ročištu održanom 29.09.2017. godine tužbeni zahtjev precizirao na iznos od 800,00 KM, nakon čega je na ročištu za glavnu raspravu održanom 13.11.2017. godine tužbeni zahtjev konačno opredijelio na iznos od 1.780,00 KM), valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka.

Prema vrijednosti predmeta spora označenoj u tužbi od 2.000,00 KM tužiocu saglasno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 67/02) pripadaju troškovi za sastav tužbe u iznosu od 105,00 KM, te saglasno Tarifnom broju 1. tačka 1. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02 i 23/03) pripada mu pravo na trošak takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM. Međutim uspjeh tužioca u ovoj fazi postupka je 44,50% jer je tužbom potraživao iznos od 2.000,00 KM, a u konačnom mu je presudom ovog suda dosuđen iznos od 890,00 KM, pa mu saglasno tome, za gore navedene stavke pripada iznos od 91,20 KM.

Za procesnu radnju preduzetu nakon što je na pripremnom ročištu održanom 29.09.2017. godine opredijelio zahtjev na iznos od 800,00 KM, pripadaju mu troškovi zastupanja tužioca na pripremnom ročištu održanom 29.09.2017. godine iznos od 90,00 KM, jer je u odnosu na vrijednost predmeta spora, koja je u toj fazi bila, uspjeh tužioca u toj fazi postupka 100%, obzirom da je u konačnom presudom ovog suda tuženi obavezan tužiocu isplatiti ukupan iznos od 890,00 KM.

Za procesnu radnju preduzetu nakon što je na ročištu za glavnu raspravu održanom 13.11.2017. godine opredijelio zahtjev na iznos od 1.780,00 KM, pripadaju mu troškovi zastupanja tužioca na pripremnom ročištu održanom 06.08.2018. godine, zatim ročištima za glavnu raspravu održanim 13.11.2017. godine i 10.10.2018. godine u iznosu od po 105,00 KM, a saglasno Tarifnom broju 2. tačka 1. Zakona o sudskim taksama pripada mu trošak takse na presudu u iznosu od 100,00 KM. Kako je uspjeh tužioca u ovoj fazi postupka, u odnosu na vrijednost spora u iznosu od 1.780,00 KM u omjeru od 50%, jer je u konačnom ovom presudom tuženi obvezan da mu isplati iznos od 890,00 KM, tužiocu za gore navedene stavke pripada iznos od 207,50 KM (odnosno 50% od pripadajuće naknade za zastupanje na održanom pripremnom ročištu, ročištima za glavnu raspravu i takse na presudu).

Osim toga tužiocu pripada i naknada za troškove vještačenja po vještaku veterinarske struke u iznosu od 250,00 KM, obzirom da je tuženi osporavao visinu tužbenog zahtjeva.

Dakle, u konačnom, tužiocu na ime troškova parničnog postupka pripada ukupno iznos od 638,70 KM.

Tuženi je zahtjev za naknadu troškova opredijelio usmeno na ročištu za glavnu raspravu održanom 10.10.2018. godine, tako što je tražio da prvostepeni sud obaveže tužioca da mu na ime sastava odgovora na tužbu i zastupanja na tri ročišta isplati iznose od po 110,00 KM, kao i za sastav žalbe (žalba od 05.12.2017. godine) isplati iznos od 65,00 KM.

Međutim, sve navedene troškove, tuženi, jednako kao i tužilac, može osnovano potraživati od tužioca samo u omjeru koji odgovara njegovom uspjehu u ovom sporu zbog čega mu saglasno odredbi člana 11. Zakona o Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/06, 19/07, 17/08 i 20/10), odnosno aritmetičkim prosjekom naknade obračunate po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 67/02-u daljem tekstu AT FBiH) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 45/00), pripada pravo na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 57,00 KM, jer je u odnosu na vrijednost predmeta spora od 2.000,00 KM, koja je u tom momentu bila, uspjeh tuženog u toj fazi postupka 55,50%, troškovi zastupanja na pripremnom ročištu održanom 06.08.2018. godine, zatim ročištima za glavnu raspravu održanim 13.11.2017. godine i 10.10.2018. godine u iznosu od po 51,25 KM, jer je u odnosu na vrijednost predmeta spora od 1.780,00 KM, koja je u tom momentu bila, uspjeh tuženog u toj fazi postupka 50,00%, dok mu, imajući u vidu njegov uspjeh u žalbenom postupku, pripada trošak za sastav žalbe od 05.12.2017. godine u iznosu od 65,00 KM (iako tuženom pravilnim obračunom na ime troškova sastava navedene žalbe pripada iznos od 153,75, ali sud prilikom odlučivanja može dosuditi samo ono što je tuženi zahtijevao usmenim troškovnikom), a imajući u vidu uspjeh u ponovljenom žalbenom postupku, pripada mu trošak za sastav žalbe od 19.10.2018. godine u iznosu od 51,25 KM (50% od iznosa od 102,50 KM za sastav žalbe, koliko je traženo pismenim troškovnikom).

Dakle, u konačnom, tuženom na ime troškova parničnog postupka pripada ukupno iznos od 327,00 KM.

Obzirom da se u skladu sa odredbom člana 119. Zakona o parničnom postupku uspjeh tuženog cijeni kroz neuspjeh tužioca i da se u konačnom, izrekom odluke o troškovima, prebijaju troškovi koji su dosuđeni tužiocu sa troškovima koji su dosuđeni tuženom i onoj strani u postupku, na čijoj postoji pozitivna razlika, dosude troškovi postupka, a da tužilac prema uspjehu u ovoj parnici ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 638,70 KM, a tuženi u iznosu od 327,00 KM, pa po pravilima o procesnom prebijanju troškova dosuđenih tužiocu i troškova dosuđenih tuženom, postoji pozitivna razlika u korist tužica i to u iznosu od 311,70 KM.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić